

[Ulrich.]

vi er absolut nødvendigt, hvis man overhovedet skal bevare den danske Fauna i den kommende Tid —, men man kunde stille det Krav, at samtlige de Mennesker, der ønsker at udøve Jagt, skal løse Jagtkort, der tillige er Police for en Ansvarsforsikring.

Dette vilde rimeligvis kunne ordnes for en meget billig Penge, jeg antager for 6 Kr. Selve Jagtkortet skulde altsaa gælde for Police, saa at man undgik alle de Udgifter, der ellers er forbundet med Udstedelsen af de meget omfangsrige Policer for Ansvarsforsikring. Det vilde være betryggende for alle at vide, at hvis man paa en eller anden Maade kom til Skade ved andres Udøvelse af Jagt, var man sikker paa at faa Erstatning.

Staten maatte sikkert kunne tage denne Ansvarsforsikring i sin Haand og bygge den op paa en saadan Maade, at det vilde være muligt at lade Ansvarsforsikringen træde i Kraft samtidig med Udstedelsen af Jagtkortet; jeg vil antage, at der for den billige Pris af 6 Kr. kunde fastsættes Erstatninger paa op til 25 000 Kr. Ved Siden deraf maatte man saa efter min Mening gaa til en Skat paa Ammunition, og denne Skat kunde passende sættes til 5 Ø. pr. Jagtpatron. Efter de Udtalelser, det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, fremsatte, maa jeg i og for sig tro, at man fra den Side er villig til at gaa ind herpaa, thi det ærede Medlem mente, det var rimeligt, at den Afgift, der svarede, stod i Forhold til Jagtens Størrelse, og det er givet, at jo større Jagterne er, des mere Ammunition bliver der brugt.

Selve Tanken om en Ansvarsforsikring har jeg haft den Ære at fremsætte paa mit Partis Vegne, da vi behandlede det sidste Lovforslag; derimod er Tanken om at slaa Jagtkortet sammen med en Ansvarsforsikring noget nyt. Jeg tror, den højtærede Minister meget nøje skulde overveje det; det vilde sikkert være en fornuftig Foranstaltning. Ved en Henvendelse til Finansministeren vil den højtærede Minister kunne faa at vide, om det er rigtigt, at en Ordning kan tilvejebringes for en Pris af 6 Kr.; jeg er ikke Forsikringseksperter, men den højtærede Finansminister har Adgang til gennem

Administrationen at faa oplyst, om det kan lade sig praktisere.

De Penge, der kommer ind gennem Skatten paa Ammunition, ønsker vi saa bragt i en Fond, hvis Midler gennem Landbrugsministeriet skulde anvendes til Vildtbestandens Bevarelse og Fremme; det vilde være en overordentlig heldig Foranstaltning. Jeg tvivler ikke om, at hvis den højtærede Minister vilde interessere sig for denne Tanke, vilde man kunne naa til et meget gavnligt Resultat paa dette Omraade.

Udover disse to i mine Øjne meget væsentlige Fejl — altsaa Bestemmelsen om, at Jagtretten skal følge Brugsretten, og Udeladelsen af det nuværende Kapitel II — indeholder Lovforslaget jo meget betydelige Forbedringer af den nuværende Lov. Disse Forbedringer maa jeg komplimentere den højtærede Minister for; det gælder særlig de Bestemmelser, der er indsat i de nye Paragraffer, §§ 25, 26, 27 og 28. Ligeledes er der paa Fredningsomraadet indført en hel Del Forbedringer, som jeg er glad for, og det er ikke alene Forbedringer, set i Forhold til den nuværende Jagtlov, men ogsaa set i Forhold til de 3 Lovforslag, den højtærede Minister tidligere har fremsat og gjort sig til Talsmand for her i dette høje Ting.

For nærmere at præcisere dette kommer jeg til at foretage en Gennemgang af hele Lovforslaget og sammenholde det, ikke alene med den nugældende Jagtlov, men ogsaa med de Lovforslag, den højtærede Minister tidligere har lagt paa Tingets Bord. Jeg beklager, dersom jeg herved skal paaføre den højtærede Formand nogen Ubehagelighed i Retning af at forlænge Debatten, men jeg ser mig nødsaget til at gaa ind i en saadan Detailbehandling.

I Lovforslagets første Paragraffer er der det nye i Forhold til de tidligere af den højtærede Minister fremsatte Lovforslag, at Jagtretten skal følge med Brugsretten. Den højtærede Minister er sikkert under de Forhandlinger, der fandt Sted, sidst da vi havde et saadant Lovforslag til Behandling, kommet paa det rene med, at der i § 2 burde indsættes nogle Ændringer, og den højtærede Minister har været saa fornuftig i denne Paragraf efter Bestemmelsen om, at i ethvert Tilfælde, hvor Jagtretten efter